

Fragmenta

5 anys publicant savieses

No tot val el mateix. Cauen dogmes, catecismes, formulacions tingudes per immutables... Cauen segles i segles de construccions doctrinals, d'aparells eclesiàstics, de documents magisterials de tota mena. A molts, els cau «la fe de mis mayores» (Machado), una fe rebutjada potser per dolorista, o per alienadora, o per infantil. Cau tot allò que no resisteix l'examen de la sospita, de la centralitat del subjecte emancipat, de la consciència, de la llibertat.

I, tanmateix, després de totes les caigudes, constatem que no tot val el mateix. Sacerdots, gurus i xamans de tota mena i condició competeixen per monopolitzar el guiatge sobre la vida espiritual. Però insistim-hi: no tot val el mateix. Si ningú no acceptaria que un llibre de física nuclear fos escrit per un mosso de magatzem sense estudis superiors, ni que un manual d'enginyeria tècnica fos signat per un professor de literatura, ¿per què, en canvi, en la religió impera tan sovint el «tot s'hi val», el diletantisme, la falta de rigor? Sí, ja ho sé, Déu ha revelat als senzills el que ha amagat als entesos, i, aplicant-se a si mateixos aquesta

Ignasi Moreta
Editor

sàvia formulació evangèlica, tropes d'indocumentats es creuen que el món està esperant les seves brillants cavil·lacions sobre l'univers, els déus i els homes. A mi em sembla, però, que els senzills de què parlava Jesús eren uns altres...

Hem fet bé de fugir del segrest del sagrat per part de les elits sacerdotats, però erraríem si penséssim que, en conseqüència, tot té el mateix valor a l'hora de traçar un camí espiritual. No és el mateix realitzar una recerca existencial en companyia d'un Raimon Panikkar, o d'una Marie Balmary, o d'un Ramon M. Nogués, o d'un Lluís Duch, o d'un Xavier Melloni, o d'una Laia de Ahumada (i continuaria citant tots i cadascun dels autors que han publicat a Fragmenta), que fer-ho en companyia d'un banal llibre d'auto-

Si ningú no acceptaria que un manual d'enginyeria tècnica fos signat per un professor de literatura, ¿Per què, en canvi, en la religió impera tan sovint el «tot s'hi val», el diletantisme, la falta de rigor?

En l'àmbit de les religions, els llibres valen en funció de la capacitat dels autors per orientar amb encert en la vida de l'Esperit i per il·luminar en l'estudi de les tradicions

ajuda. No tot val el mateix. Diuem-ho d'una manera més taxativa encara: alguns valen més que d'altres. I quan dic «valdre» no estic fent un judici de la persona o de les intencions: deixo a Déu (o als déus) el judici sobre la bondat dels cors. Quan utilitzo el verb valdre en el context del món del llibre en l'àmbit de les religions, em refereixo òbviament a la capacitat dels autors per orientar amb encert en la vida de l'Esperit i per il·luminar en l'estudi de les religions. En això, no tots valen el mateix.

Sotmesos com estem a un autèntic allau d'informació, l'editor hauria de ser vist com un prescriptor de lectura: algú que aposta per uns textos concrets que considera que es destaquen en la selva informativa que habitem. L'editor, com el periodista, com el crític, com el llibreter, com el bibliotecari, intenta distingir entre la massa de la informació aquells textos que poden ser font de coneixement i, més encara, de saviesa. Per això, la decisió de publicar o no un determinat llibre no pot ser mai una opció frívola motivada per conveniències, per compromisos o per factors d'ordre exclusivament comercial.

Això no vol dir que decidim publicar o rebutjar un manuscrit fent abstracció de qualsevol mena de consideració comercial. No és així ni seria bo que

fos així. En una ocasió ens van preguntar per televisió, a tres o quatre editors, si algun cop havíem publicat determinats llibres sabent que no els vendríem. La resposta fàcil era dir que sí: que fèiem grans aportacions a la cultura i al país amb edicions poc comercials. Però jo crec que l'aportació a la cultura no es fa publicant un llibre que no interessa a ningú, sinó aconseguint lectors per als llibres que ho mereixen. I vaig donar un exemple concret: la Demostració a Teòfil. El mèrit d'aquesta publicació no és la gosadia d'imprimir un llibre de set-centes pàgines de gran format amb notes a peu de pàgina i amb la meitat del text en grec. El mèrit rau a aconseguir que es venguin 1.200 exemplars d'aquest llibre. L'aportació a la cultura no es fa merament amb la publicació de llibres minoritaris, sinó aconseguint lectors per a llibres aparentment minoritaris. La producció no és suficient: cal apostar amb decisió per la promoció d'aquells llibres pels quals hem apostat.

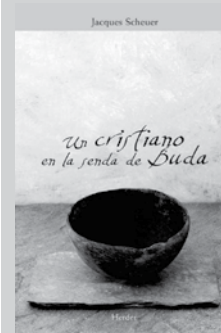
Fragmenta va iniciar el seu itinerari l'any 2007. Des d'aleshores, hem publicat 43 llibres en català i 14 en castellà. Són llibres al servei de la cultura i de les religions. Tant de bo que siguin també, per al màxim nombre de lectors possible, vies d'accés a la saviesa. 🐣

LES RECOMANACIONS DE DIALOGAL

Un cristiano en la senda de Buda

Jacques Scheuer

Herder

Los tópicos del budismo

Bernard Faure

Kairós

Converses amb Teresa Forcadès

Eulàlia Tort

Edicions DAU

